

Til beslutningsforslag nr. B 35. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 19. april 2007

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, der er ofre for trafficking

[af Lone Dybkjær (RV) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 10. november 2006 og var til 1. behandling den 12. december 2006. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 3 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 19 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 5 af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Samråd

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til justitsministeren til mundtlig besvarelse. Ministeren har besvaret spørgsmålet i et samråd med udvalget den 12. april 2007. Ministeren har efterfølgende sendt udvalget det talepapir, der lå til grund for ministerens besvarelse af spørgsmålet.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af RV) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (RV) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Det Radikale Venstre støtter og bakker hjertet op bag regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010 og rigspolitiets strategi for en styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd. Det er gode initiativer, som Det Radikale Venstre har forhåbninger om vil få stor betydning for indsatsen mod menneskehandel.

Menneskehandel med henblik på prostitution har imidlertid et omfang og en karakter, som nødvendiggør en mangfoldig indsats. Det Radikale Venstre har med dette beslutningsforslag foreslået, at køb af sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel, gøres strafbart.

Der har under behandlingen af forslaget været fremført en række forskellige argumenter for at afvise Det Radikale Venstres forslag. Udvalgsarbejdet har imidlertid efter Det Radikale Venstres opfattelse dokumenteret, at disse argumenter ikke er holdbare.

For det første er det blevet sagt, at det efter gældende retstilstand allerede er strafbart som kunde at have sex med en prostitueret, som er offer for menneskehandel. Det er ikke tilfældet. I svaret på spørgsmål 10 (optrykt som bilag) står, »at det efter gældende lovgivning ikke i sig selv er strafbart som kunde at have sex med en prostitueret, som er offer for menneskehandel«. Voldtægt er derimod strafbart efter straffelovens § 216, og rufferi er strafbart efter straffelovens § 228. Men der findes ingen sager, hvor der har været rejst tiltale mod en kunde for eksempelvis voldtægt mod en prostitueret, som er offer for

menneskehandel. Der henvises herom til svar på spørgsmål 3 (optrykt som bilag). En opfattelse af, at gældende straffelov udgør et tilstrækkeligt værn på dette område, fører derfor efter Det Radikale Venstres opfattelse i virkelighedens verden ind i en blindgyde.

For det andet er det bl.a. af justitsministeren blevet anført, at det i praksis vil være overordentlig vanskeligt at føre tilstrækkeligt bevis til domfældelse for overtrædelse af en straffebestemmelse som foreslået af Det Radikale Venstre. Det Radikale Venstre henviser i den forbindelse til, at det er velkendt, at det i sager vedrørende en lang række andre kriminalitetsformer (f.eks. forskellige former for økonomisk kriminalitet) også kan være vanskeligt at løfte bevisbyrden, men at dette ikke er ensbetydende med, at det ikke kan lade sig gøre, og at man jo heller ikke af den grund afkriminaliserer strafbare forhold. Det Radikale Venstre har svært ved at se, at en straffebestemmelse som foreslået på dette punkt adskiller sig væsentligt fra en række andre straffebestemmelser. Der henvises endvidere til, at bevisbyrden i forbindelse med gældende straffebestemmelse om forbud mod køb af sex hos mindreårige, jf. straffelovens § 223 a, kan være tilsvarende svær at løfte.

For det tredje er det blevet anført, at en kriminalisering af kunderne vil kunne føre til, at disse af frygt for et eventuelt strafansvar i endnu højere grad, end det er tilfældet i dag, vil undlade at henvende sig til politiet med oplysninger om mulige strafbare forhold i forbindelse med prostitution, og at det derfor kan blive endnu vanskeligere at finde bagmændene i disse sager. Der henvises herom til svar på spørgsmål 16 (optrykt som bilag). Det Radikale Venstre skal hertil bemærke, at der ikke er oplyst nærmere om omfanget i dag af sådanne anmeldelser fra kunder, og at omfanget formentlig er ganske begrænset. En afvejning mellem effekten af sådanne anmeldelser og effekten af en straffebestemmelse som foreslået af Det Radikale Venstre vil dog under alle omstændigheder falde ud til fordel for en kriminalisering af kunderne.

For det fjerde har det været fremført, at en kriminalisering vil skabe en forhærdelse af prostitutionsmiljøet. Det Radikale Venstre henviser i den forbindelse til, at det af svaret på spørgsmål 17 (optrykt som bilag) bl.a. fremgår, at det sammenfattende er rigspolitiets opfattelse, at der

ikke er grundlag for at antage, at en kriminalisering af prostituerede i sig selv vil have større positiv eller negativ betydning for omfanget af voldsudøvelse mod prostituerede, og at dette hensyn derfor næppe bør tillægges afgørende vægt som argument for eller imod gennemførelse af et forbud mod køb af prostitutionsydelser.

Der er således efter Det Radikale Venstres opfattelse ingen væsentlige holdbare argumenter for at afvise beslutningsforslaget. En kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, som er ofre for menneskehandel, vil være et redskab – blandt andre redskaber – i kampen mod menneskehandel. Hvis kunderne forsvinder, forsvinder bagmændene også.

I den sammenhæng er det værd at nævne, at Finland i 2006 har gennemført en ændring af den finske straffelov, hvorved bl.a. køb af seksuelle ydelser hos en person, der har været udsat for menneskehandel, kriminaliseres. Der henvises herom til bilag 2 (optrykt som bilag).

Det Radikale Venstre finder endvidere, at en straffebestemmelse også vil have en forebyggende og holdningsskabende effekt, som ikke skal undervurderes, og som i sig selv har betydning. En sådan effekt kendes fra en række områder. Aktuelt kan der som et eksempel peges på regeringens overvejelser om at indsætte en ny, særlig bestemmelse om tvangsægteskaber i straffeloven. Der henvises herom til svar på spørgsmål 18 (optrykt som bilag).

Det Radikale Venstre gør sig på baggrund af førstebehandlingen ingen forhåbninger om, at der på nuværende tidspunkt kan skabes et flertal for en kriminalisering af køb af sex hos prostituerede, som er ofre for menneskehandel. Behandlingen af forslaget har imidlertid været klagørende. Det Radikale Venstre vil arbejde videre med at søge at skabe en plads for forslaget i den samlede indsats mod menneskehandel. Det Radikale Venstre ser i den forbindelse frem til den høring om indsatsen mod menneskehandel, som Retsudvalget og Socialudvalget har besluttet skal afholdes efter sommerferien.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Birthe Rønn Hornbech (V) Michael Aastrup Jensen (V) Karsten Nonbo (V) Søren Pind (V)
Peter Skaarup (DF) fmd. Kim Christiansen (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Tom Behnke (KF)
Allan Niebuhr (KF) Simon Pihl Sørensen (S) Per Kaalund (S) Lissa Mathiasen (S)
Frode Sørensen (S) Lone Dybkjær (RV) Simon Emil Ammitzbøll (RV) Anne Baastrup (SF)
Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Siumut (SIU)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Fólkaflokkurin (FF)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Bilag til bet. o. f. t. beslutn. vedr. køb af sex hos prostituerede m.v.

Bilag 1

Oversigt over bilag vedrørende B 35

Bilagsnr.	Titel
1	Udvalgsbehandlingen indtil videre
2	Kopi af SOU – svar på spm. 220, fra justitsministeren, vedrørende den finske lovgivning, hvorefter køb af seksuelle ydelser hos kvinder, der har været udsat for menneskehandel, er strafbart
3	Kopi af svar på spm. nr. S 2799 af Line Barfod (EL) til justitsministeren vedrørende ofre for menneskehandel
4	1. udkast til betænkning
5	Pressemeddelelse om åbent samråd om køb af sex hos prostituerede, som er ofre for menneskehandel
6	2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende B 35

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om straf for voldtægt, ulovlig tvang m.v. i de tilfælde, hvor en mand har sex med en kvinde med forsæt til, at kvinden kun har sex med ham, fordi hun er tvunget til det af menneskehandlere, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om retningslinjer for, hvornår politiet rejser sag om voldtægt eller anden ulovlig tvang mod en kunde til et offer for menneskehandel, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om ankesager mod personer, der har haft sex med ofre for menneskehandel, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm., om ministeren vil tage initiativ til, at der kommer større viden i samfundet om, at det er strafbart at have sex med et menneske, der er tvunget til det, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm., om regeringen vil evaluere de samlede initiativer mod menneskehandel og sende resultatet heraf til Retsudvalget og Socialudvalget, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om, hvad der ligger i ministerens tilkendegivelse under 1. behandling af, at regeringen ikke »umiddelbart« kan støtte forslaget, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om en uddybende redegørelse for, om det efter gældende regler er muligt at straffe kunder, som køber sex af kvinder, der er ofre for menneskehandel, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om, hvilke ikkedanske statsborgere der lovligt kan arbejde som prostituerede i Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om forevisning af opholdstilladelser fra udenlandske prostituerede, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
10	Spm., om ministeren kan bekræfte, at personer, der ikke udøver ulovlig tvang eller tiltvinger sig samleje med vold eller trussel om vold, efter gældende straffelovgivning reelt hverken i praksis eller i teorien kan straffes for i sig selv at have sex med en prostitueret, som er offer for menneskehandel, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
107	Udvalgenes betænkninger m.m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Spm.nr.	Titel
11	Spm., om ministeren kan bekræfte, at en person, som køber sex hos en prostitueret, som er offer for menneskehandel, ikke efter gældende straffelovgivning kan straffes, uanset at personen er bekendt med eller burde vide, at den prostituerede er offer for menneskehandel, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
12	Spm. om uddybning af svar på spm. 1, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
13	Spm. om uddybning af svar på spm. 1, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
14	Spm. om uddybning af svar på spm. 1, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
15	Spm. om eksempler på konkrete situationer, hvor en kunde hos en prostitueret, der er offer for menneskehandel, vil kunne straffes for voldtægt, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
16	Spm. om uddybning af udtalelse under 1. behandling, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
17	Spm. om uddybning af udtalelse under 1. behandling, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
18	Spm. om ændring af straffeloven for så vidt angår tvangsægteskaber, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
19	Spm. om oversendelse af talepapir til samråd 12/4-07 vedrørende samrådsspm. A, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

Oversigt over samrådsspørgsmål vedrørende B 35

Samråds- spm.nr.	Titel
A	Samrådsspm. om køb af sex hos prostituerede, der er ofre for menneskehandel m.v., til justitsministeren

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål og svar er optrykt efter ønske fra RV.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes oplyse, om der har været sager, hvor der er rejst sager mod personer, der har haft sex med ofre for menneskehandel, og i bekræftende fald, hvad udfaldet har været af sagerne.

Svar:

Rigsadvokaten har over for Justitsministeriet oplyst, at man ikke er bekendt med sager, hvor der har været rejst tiltale mod en kunde hos en prostitueret for eksempelvis voldtægt, og hvor det i den forbindelse under sagen har været oplyst, at den pågældende prostituerede var offer for menneskehandel.

Rigsadvokaten er bekendt med en enkelt sag, hvor en person er blevet domfældt for overtrædelse af straffelovens § 262 a, stk. 1, om menneskehandel ved at have rekrutteret og transporteret tre litauiske kvinder til Danmark, hvor de efterfølgende blev udnyttet til prostitution. I denne sag var der tillige rejst tiltale mod den pågældende for voldtægt af de pågældende kvinder. Den tiltalte blev efterfølgende frifundet for tiltalen for voldtægt på grund af manglende beviser.

Spørgsmål 10:

Kan ministeren i fortsættelse af svar på spm. 1-4 og 6-7 bekræfte, at personer, der ikke udøver ulovlig tvang eller tiltvinger sig samleje med vold eller trussel om vold, efter gældende straffelovgivning reelt hverken i praksis eller i teorien kan straffes for i sig selv at have sex med en prostitueret, som er offer for menneskehandel?

Svar:

Justitsministeriet kan bekræfte, at det efter gældende lovgivning ikke i sig selv er strafbart som kunde at have sex med en prostitueret, som er offer for menneskehandel.

Jeg kan som anført under førstebehandlingen af beslutningsforslaget ikke umiddelbart støtte forslaget om en sådan kriminalisering.

Spørgsmål 16:

Ministeren oplyste bl.a. under 1. behandling: »Jeg vil i øvrigt tilføje, at jeg har forstået, at politiet fra tid til anden modtager henvendelser fra kunder i forbindelse med efterforskning af sager om menneskehandel. Hvis vi kriminaliserer kunderne, kan det dermed muligvis få den utilsigtede effekt, at det i visse tilfælde vil blive endnu vanskeligere at finde bagmændene i disse sager.«

- Ministeren bedes uddybe denne udtalelse.
- Ministeren bedes oplyse, hvor mange bagmænd i menneskehandelssager politiet har fundet og fået dømt de seneste år.

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra rigspolitiet, der har oplyst følgende:

»Under førstebehandlingen af beslutningsforslaget anførte justitsministeren, at politiet fra tid til anden modtager henvendelser fra kunder i forbindelse med efterforskningen af sager om menneskehandel, og at en kriminalisering af kunderne muligvis vil kunne få den utilsigtede effekt, at det i visse tilfælde vil blive endnu vanskeligere at finde bagmændene i disse sager.

Rigspolitiet deler denne opfattelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at efterforskningen af menneskehandel erfaringsmæssigt ofte kan være ganske vanskelig, og at en effektiv politiindsats forudsætter, at politiet modtager oplysninger fra en lang række kilder, herunder kunder i prostitutionsmiljøet, med henblik på at kunne iværksætte en proaktiv, efterretningsbaseret og målrettet efterforskning mod bagmændene. Politiets systematiske indsamling, behandling og analyse af alle relevante oplysninger på prostitutionsområdet indgår derfor også som et vigtigt element i den strategi for en styrket indsats mod prostitutionens bagmænd, som rigspolitiet udsendte til politikredsene den 4. oktober 2006.

En kriminalisering af kunderne vil efter rigspolitiets opfattelse kunne føre til, at disse – af frygt for et eventuelt strafansvar – i endnu højere grad, end det er tilfældet i dag, vil undlade at henvende sig til politiet med oplysninger om mulige strafbare forhold i forbindelse med prostitution.

Det kan i øvrigt oplyses, at der i perioden 2003-2006 er rejst 176 sigtelser for overtrædelse af straffelovens §§ 228, 229 og 262 a, og at antallet af fældende afgørelser i samme periode for overtrædelse af de nævnte bestemmelser udgør 105.«

Spørgsmål 17:

Ministeren oplyste bl.a. under 1. behandling: »Endvidere har rigspolitiet givet udtryk for, at et eventuelt forbud mod køb af prostitutionsydelser må forventes at føre til ændringer i den måde, prostitutionsydelser udbydes og udføres på. Disse ændringer vil kunne indebære et mere risikobetonet forhold for de prostituerede og gøre det sværere for politiet at efterforske sager i miljøet.«

- Ministeren bedes uddybe denne udtalelse.
- Ministeren bedes konkretisere, på hvilken måde forholdene for prostituerede, som er ofre for menneskehandel, bliver mere risikobetonende i forhold til deres nuværende forhold, hvis en lovgivning som foreslået i B 35 gennemføres.

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra rigspolitiet, der har oplyst følgende:

»I en udtalelse af 18. oktober 2006 til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. S 6989 fra medlem af Folketinget Pernille Vigsø Bagge (SF) har rigspolitiet henvist til rapporten »Sexkjøb i Sverige og Nederland – regulering og erfaringer«, som en norsk arbejdsgruppe afgav den 8. oktober 2004.

I denne rapport omtales bl.a. vanskelighederne med at opgøre det faktiske omfang af voldudøvelsen i prostitutionsmiljøet, ligesom det bemærkes, at der ikke findes dokumentation fra sygehuse eller politi, som viser, at der begås mere eller mindre vold mod prostituerede, men mange tilkendegivelser om et hårdere prostitutionsmarked med mere vold efter de svenske lovændrin-

ger vedrørende køb af prostitutionsydelser. Der henvises i den forbindelse til vedlagte uddrag af rapporten (rapportens afsnit 3.3.5.) (ikke medtaget her), idet det bemærkes, at rapporten som helhed er tilgængelig på internettet på adressen:

http://odin.dep.no/jd/norsk/dok/andre_dok/rapporter/012101-990544/dok-bu.html.

Uanset at voldsudøvelsen kun vanskeligt kan opgøres, er det rigspolitiets vurdering, at prostituerede kvinder i vidt omfang er udsat for vold, der begås af kunder, samlever og andre mænd, som kvinderne er i kontakt med.

Et eventuelt forbud mod køb af prostitutionsydelser må efter rigspolitiets opfattelse forventes at føre til ændringer i den måde, hvorpå prostitutionsydelser udbydes og udføres. Ændringerne vil kunne indebære forhold, der efter omstændighederne må anses for mere risikobetonede for de prostituerede og med vanskeligere efterforskningsmuligheder m.v. for politiet.

I den ovennævnte norske rapport peges der således bl.a. på, at risikoen for vold er øget for de prostituerede, der ikke længere arbejder på gaden eller sammen med andre, idet de i private omgivelser bliver lukket inde med ukendte personer, hvorunder der kan opstå uenighed om pris og karakteren af de seksuelle ydelser.

Endvidere anføres det i rapporten, at erfaringer fra bl.a. Malmø har vist, at når kundegrundlaget bliver mindre, falder priserne på de seksuelle ydelser, ligesom de prostituerede i denne situation ofte må tage kunder, som de ikke føler sig trygge ved. Det fremhæves desuden, at et forbud primært afskrækker de ufarlige kunder fra at opsøge prostituerede, og at kunderne er blevet mere bange og stressede end tidligere, hvorfor det kan være vanskeligt for den prostituerede under en forhandling med kunden at bedømme, om kunden er farlig eller blot nervøs.

Sammenfattende er det rigspolitiets opfattelse, at der ikke er grundlag for at antage, at en kriminalisering af prostitutionskunder i sig selv vil have større positiv eller negativ betydning for omfanget af voldsudøvelsen mod prostituerede, og dette hensyn bør derfor næppe tillægges afgørende vægt som argument for eller imod gennemførelsen af et forbud mod køb af prostitutionsydelser. Et eventuelt forbud mod køb af prostitutionsydelser må dog som nævnt forventes at føre til ændringer i den måde, hvorpå prostitutionsydelser udbydes og udføres. Ændringerne vil

kunne indebære forhold, der efter omstændighederne må anses for mere risikobetonede for de prostituerede og med vanskeligere efterforskningsmuligheder m.v. for politiet.«

Spørgsmål 18:

Ministeren bedes med henvisning til artikel i Berlingske Tidende 19/2-07: »Regeringen åbner for lov mod tvangsægteskaber«, redegøre for, hvorledes en ændring af straffeloven fsva. tvangsægteskaber i princippet adskiller sig fra en straffelovsændring, som kriminaliserer køb af sex hos prostituerede, som er ofre for menneskehandel.

Svar:

1. Ulovlig tvang m.v. i forbindelse med ægteskabsindgåelse er allerede strafbart efter straffeloven. Dette forhold kan efter min opfattelse tale imod at indsætte en ny, særlig bestemmelse om tvangsægteskaber i straffeloven.

Der har i den offentlige debat været rejst spørgsmål om, hvorvidt det kan være hensigtsmæssigt at indsætte en særlig bestemmelse i straffeloven om straf i sager om tvangsægteskaber. Det har i den forbindelse været anført, at en sådan særskilt straffebestemmelse vil kunne have en forebyggende og holdningsskabende effekt.

Der kan efter Justitsministeriets opfattelse være anledning til at få belyst, om det kan være

et effektivt middel i indsatsen mod tvangsægteskaber at indføre en ny bestemmelse i straffeloven, hvorved ulovlig tvang mv. i forbindelse med ægteskabsindgåelse optages i en særlig bestemmelse i stedet for som hidtil at være omfattet af straffelovens generelle bestemmelser om ulovlig tvang m.v.

Justitsministeriet har derfor den 27. februar 2007 anmodet rigspolitiet om en udtalelse om, hvorvidt en sådan særskilt bestemmelse i straffeloven vil kunne medvirke til at styrke politiets indsats med henblik på at forebygge og opklare sager om tvangsægteskaber. Samtidig har Justitsministeriet anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse om, hvorvidt en sådan bestemmelse vil kunne have betydning for anklagemyndighedens behandling af sager om tvangsægteskaber.

2. Når det gælder beslutningsforslaget (B 35), er der tale om at foreslå en nykriminalisering, idet det ikke i dag i sig selv er strafbart at være kunde hos en prostitueret, som er offer for menneskehandel.

Herved adskiller beslutningsforslaget sig fra en eventuel ændring af straffeloven, hvorved allerede strafbar ulovlig tvang m.v. ved ægteskabsindgåelse optages i en særlig bestemmelse om tvangsægteskaber.

Jeg skal i øvrigt henvise til førstebehandlingen, hvor jeg redegjorde for, hvorfor regeringen ikke umiddelbart kan støtte beslutningsforslaget.

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 220 af 14/6-06 fra Folketingets Socialudvalg

Spørgsmål og svar, som er omdelt på B 35 – bilag 2 er optrykt efter ønske fra RV.

Spørgsmål 220:

Ministeren bedes sende udvalget en redegørelse for ændringerne af den finske lovgivning, hvor køb af seksuelle ydelse hos kvinder, der har været udsat for menneskehandel, fremover er strafbart. I den forbindelse bedes ministeren medsende alle relevante overvejelser omkring håndhævelsen af et sådant forbud, herunder spørgsmålet om løftelse af bevisbyrden.

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Justitieministeriet i Finland.

Justitieministeriet har oplyst, at det finske parlament den 21. juni 2006 har vedtaget en lov om ændring af den finske straffelov, hvorved bl.a. køb af seksuelle ydelser hos en person, der har været udsat for menneskehandel, kriminaliseres.

Strafferammen for overtrædelse af denne bestemmelse er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Datoen for ikrafttræden er endnu ikke fastsat, men det oplyses, at den sandsynlige ikrafttrædelsesdato er den 1. oktober 2006.

Den finske regerings lovforslag, betænkningen fra lovudvalget i det finske parlament og den vedtagne lov vedlægges i kopi. (Ikke medtaget her).

Som det fremgår heraf, foreslog den finske regering en bestemmelse, der skulle kriminalisere ethvert køb af en seksuel ydelse, men et flertal i parlamentets lovudvalg ønskede at begrænse bestemmelsens anvendelsesområde.

For så vidt angår de bevisproblemer der kan peges på i forbindelse med anvendelsen af bestemmelsen, kan Justitsministeriet navnlig henviser til lovforslagets (regeringspropositionens) s. 20 f og lovudvalgets betænkning (lagutskottets betänkande) s. 6, 10, 12 og 14.